

Zdravko Vučinić

MI I ELEN VAJT:

KO JE U PRAVU?

Naziv: Mi i ELEN VAJT: Ko je u pravu?

Autor: Zdravko Vučinić

Izdavač: Hrišćanska mreža EX-YU
(www.hriscanskamreza.net)

Elektronsko izdanje, Podgorica 2019

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-726-08-9
COBISS.CG-ID 38369808

Sadržaj

Uvod	5
1. Mi i ELEN VAJT: Istina o Bogu	8
2. Mi i ELEN VAJT: Hrist u nama (ko živi u nama - Hrist, Hristov Duh, Sveti Duh ili Utješitelj?).....	22
3. Mi i ELEN VAJT: Sa Hristom je došlo Carstvo (Hristovim prebivanjem u nama).....	44
4. Mi i ELEN VAJT: Treba nam Hrist, a ne Zakon (držanje Zakona je plod Hrista u nama)	49
5. Mi i ELEN VAJT: Hrist nije bio kao mi (Hristova Božanska priroda ključ spasenja i Hristove pobjede nad grijehom)	60

- 6. Mi i ELEN VAJT: Mi nijesmo kao Hrist** (čovjek se rađa sa grešnom prirodom i potrebno mu je novo-rođenje)..... 84
- 7. Mi i ELEN VAJT: Novorođenjem primamo Hristovu Božansku prirodu** (ključ spasenja i pobjede nad grijehom) 90
- 8. Mi i ELEN VAJT: Hrist je čovjekova zamjena** (došao je na Zemlju da u iskustvu pobijedi da bi nama prenio iskustvo pobjede)..... 101
- 9. Mi i ELEN VAJT: Smrt sebi, smrt grijehu** (uzvišnije iskustvo od držanja Zakona) 108
- 10. Mi i ELEN VAJT: Hristova smrt na Golgoti** (razdvojenost od Boga, vječna smrt) 114

Uvod

Elen Vajt (1827-1915) je bila žena izuzetnih duhovnih darova koja kroz svoje spise još uvijek utiče na mnoge ljude širom svijeta. Tokom svog života napisala je više od 5.000 članaka i 40 knjiga; danas, uključujući kompilacije sa njenih 50.000 stranica rukopisa, više od 100 naslova je dostupno na engleskom jeziku.

Ona je najprevođenija spisateljica u cjelokupnoj istoriji književnosti, a najviše prevedeni američki autor. Tokom života je imala oko 2000 vizija i snova, na osnovu kojih su i nastali mnogi njeni spisi. Njeni spisi pokrivaju širok spektar tema, uključujući religiju, obrazovanje,

društvene odnose, evangelizaciju, proročanstva, izdavaštvo, ishranu i upravljanje (menadžment).¹

Elen Vajt je bila uključena u razvoj Adventnog pokreta sredinom 19. vijeka u SAD. Iz ovog pokreta kasnije je nastala Adventistička crkva (Crkva Adventista sedmog dana). Adventisti vjeruju da je Elen Vajt bila više od talentovanog pisca; oni vjeruju da je ona, kao posebni glasnik, bila pozvana od Boga da privuče pažnju svijeta ka Bibliji i pomogne da se ljudi pripreme za drugi Hristov dolazak.

Nije zanemarljiv broj onih koji sumnjaju u proročki dar Elen Vajt, onih koji je optužuju da je bila lažni prorok, onih koji sumnjaju u njene vizije...

¹ Djelovi iz opisa biografije Elen Vajt preuzeti su sa Internet stranice: <https://m.egwwritings.org/en/book/665.2#0>

Nijesam adventista i ne podržavam Adventističku crkvu na bilo koji način, ali vjerujem da je Adventni pokret bio od Boga i da je Elen Vajt bila Božji glasnik.

Sušтина jevanđeoske poruke koju iznosimo u ime Hrišćanske mreže EX-YU, osim što vjerujemo da je izvorno biblijska,² je u saglasnosti i sa onim što je Elen Vajt vjerovala i zapisala. Ova mala knjižica sadrži upravo dokaze za to, iz spisa Elen Vajt. Nije mi cilj da uzvisim Elen Vajt, već da potvrdim da je i ona podržavala isto jevanđelje, iako ono nije u saglasnosti sa današnjom Adventističkom crkvom. Time uopšte ne aludiram da je Elen Vajt bila nepogrešiva ili da je imala svu istinu.

Autor

² Za detaljne informacije o biblijskoj potvrdi jevanđeoske poruke koju objavljuje Hrišćanska mreža EX-YU pogledati Internet prezentaciju www.hriscanskamreza.net

1. Mi i ELEN VAJT: Istina o Bogu

Elen Vajt je vjerovala da postoji jedan, jedini, apsolutni, samopostojeći Bog, Otac, koji ima stvarnog i bukvalnog jedinorođenog Sina Isusa Hrista. Ova istina se danas naziva „istina o Ocu i Sinu“ i suprotstavljena je vodećem zvaničnom hrišćanskom učenju koje se naziva Trojstvo.

Trojstvo, kako ga interpretiraju oni koji u njega vjeruju, znači da postoji jedan Bog kojeg čine tri ličnosti Božanstva: Otac, Sin i Sveti Duh.

Postoje razlike među crkvama po pitanju Trojstva u shvatanju i terminologiji, iako je suština ustvari ista - svi oni vjeruju da je Bog jedna osoba koja se manifestuje kroz tri različite ličnosti.

Elen Vajt je bila jasna da postoje isključivo dva Božanska bića, Bog i Njegov Sin Isus Hrist

koji je prije oko 2000 godina došao na Zemlju da bi spasio čovjeka. Bog i Hrist su dvije različite ličnosti. Sin Božji je Božansko biće zato što je rođen od Boga, i stoga posjeduje jednaku Božansku prirodu i osobine kao i Njegov Otac.

Elen Vajt je vjerovala da je Bog Otac vrhovni autoritet u svemiru, a nakon Njega to je Njegov Sin.

„Bog je moralni upravitelj i Otac. On je Zakonodavac” (EGW, MR vol. 12, p 208 - 1876).³

³ Izvori za citate Elen Vajt koji su korišćeni u ovoj knjižici su, ili prevedeni na jezike naroda bivše Jugoslavije, ili su ostavljeni na originalnom engleskom jeziku, ili su dijelom prevedeni a dijelom ostavljeni na engleskom jeziku. Jedan broj citata je već ranije preveden i preuzeti su iz različitih knjiga i Internet sajtova. Neki izvori su dati pod punim imenom, a neki u skraćenicama. Svi izvori za citate Elen Vajt su javno dostupni i lako provjerljivi. Za pretragu preporučujemo: <https://egwwritings.org>; <http://ellenwhite.org>; <https://m.egwwritings.org>

„Božji Sin je bio sljedeći po autoritetu pored velikog Zakonodavca. ...On je bio preslikana priroda svog Oca, ne samo po crtama lica i tijela, već i po savršenstvu karaktera“ (EGW, RH, Decembar 17, 1872 par. 1).

„Božji Sin je dijelio Očev presto, a slava vječnog, samopostojećeg Boga okruživala je obojicu. ...Pred okupljenim stanovnicima Neba, Kralj je objavio da samo Hrist, Božji jedinorodni Sin, može u cjelosti shvatiti njegove namjere te je Njemu bilo povjereno da izvrši moćne naredbe njegove volje“ (Patrijarsi i proroci, str 5-6).

„Bog je Otac Hristov; Hrist je Sin Božji. Hristu je dat uzvišeni položaj. On je izjednačen sa Ocem“ (EGW, 8 Testimonies 268.3).

„Gospod Isus Hrist, jedinorođeni Sin Očev, je istinski Bog u beskonačnosti ali ne u ličnosti“ (EGW, Manuscript 116, December 19, 1905).

„Hrist je jedno s Ocem, ali Hrist i Bog su dvije različite ličnosti“ (EGW, RH, June 1, 1905).

„Hrist je bio Sin Božji prije nego je poslat na Zemlju i bio otrgnut iz naručja Njegovog Oca. Vječni Otac, nepromjenljivi, dao je svog jedinorođenog Sina...“ (EGW, RH, July 9, 1895).

„Posvećivanje prvorođenog ima svoje porijeklo u najranijim vremenima. Bog je obećao da će dati Prvorođenog nebesa da spasi grešnika“ (Čežnja vjekova, str 14, orig. str 51).

„Vidjela sam presto i na njemu su sjedeli Otac i Sin“ (EGW, SDQ 24.2).

„Otac i Sin su jedini koje treba veličati“
(EGW, YI, July 7, 1898).

„Otac i Sin su bili uključeni u silan i čudesan rad koji su zamislili i stvorili svijet“ (EGW, Duh Proroštva, sveska 1, str. 24 - 1870).

„Bog je na savjetu sa svojim Sinom napravio plan da stvore čovjeka po svom obličju“ (EGW, RH, Februar 24, 1874 par. 3).

„Bog je poslao svog vlastitog Sina u obličju grešnog tijela, podložnog fizičkim nedostacima, kušanog u svim tačkama kao što smo mi. On je bio Sin živog Boga. Njegova ličnost nije otpočela sa Njegovim utjelovljenjem u tijelu“
(EGW, Letter 77, Aug 3, 1894).

„Sotona je imao simpatizere na nebesima, i poveo je veliki broj anđela sa sobom. Bog, Hrist i nebeski anđeli su bili sa jedne strane, a sotona na drugoj. I pored neograničene moći i slave Boga i Hrista, anđeli su postali nezadovoljni. Sotonine insinuacije su imale efekta i radije su vjerovali da su Otac i Sin njihovi neprijatelji a sotona njihov dobročinitelj” (EGW, Svjedočanstva, Sveska 3, str. 328 - 1873).

„Bog je tako volio svijet, da je dao svog jedinorođenog Sina - ne sina stvaranjem, kao što su bili anđeli, niti sina usvojenjem, kao što je grešnik kome je oprosteno, već Sina rođenog po tačnom obličju Očeve osobe“ (EGW, ST, May 30, 1895).

„Sotona je vodio rat protiv Božje vladavine, jer je bio ambiciozan da se uzdigne i nije želio

da se pokori autoritetu Božjeg Sina, velikog nebeskog zapovjednika” (EGW, Duhovni darovi, sveska 3, str. 37 - 1864).

„Tada je nastao rat na nebesima. Božji Sin, princ nebesa i njegovi lojalni anđeli, upustili su se u borbu sa velikim pobunjenikom i onima koji su se ujedinili sa njim” (EGW, Duh Proroštva, sveska 1, str. 23 - 1870).

„Onaj koji je mogao da utiče na anđele da se pobune protiv Boga, njihovog Vrhovnog Vladara, i protiv Njegovog Sina, njihovog voljenog zapovjednika, i preusmjeri njihove simpatije na sebe, bio je sposoban za prevare svake vrste” (EGW, RH, August 18, 1874 par. 10).

„Vječni Otac, nepromjenjivi, dao je svog jedinorodnog Sina, otkinuo je iz svojih grudi onog

koji je identičan njemu i poslao ga na zemlju da otkrije koliko mnogo voli ljudski rod“ (EGW, RH, Jul 9, 1895 par. 13).

„On je bio više od učitelja koji je došao od Boga; On je bio jedinorodni Sin Oca, onaj koji je poslat na svijet da se spasu svi koji ga budu uzvjerovali“ (EGW, Znaci vremena, Novembar 23, 1891 par. 3).

„Ko je Hrist? On je jedinorodni Sin živog Boga. On je Ocu kao misao koju izražava reč, kao misao koja se čuje. Hrist je Riječ Božja“ (EGW, YI, Jun 28, 1894 par. 9).

„On je jedinorodni Božji Sin, koji je bio jedno sa Ocem od početka. Kroz njega su stvoreni svjetovi“ (EGW, Znaci vremena, Maj 28, 1894 par. 1).

„Božji plan, koji je donio na savjetu sa svojim jedinorodnim Sinom, je ostavljao ljudima vrijeme probe za neki određeni period“ (EGW, RH, Decembar 21, 1897 par. 4).

„Iako se grijeh akumulirao godinama, Božja ljubav nikada nije prestala da teče ka zemlji. Bila je samo uzdržata dok se nije pronašao kanal za nju. Hrist, jedinorodni Božji Sin, je napustio nebeske dvore i došao na ovaj svijet, i kroz njega je Bog izlio iscjeljujuću bujicu svoje milosti“ (EGW, Instruktor za mlade, Mart 30, 1899 par.8).

„Veliki dar spasenja je dat na domak ruke po beskonačnoj cijeni za Oca i Sina“ (EGW, RH, Mart 10, 1891 par. 2).

„Ni jedan čovjek, ni najviši od anđela, ne može procijeniti taj dar; znan je jedino Ocu i Sinu” (EGW, Biblijski eho, Oktobar 28, 1895 par. 4).

„U planu da spasi izgubljeni svijet, savjet su držali njih dvojica; zavjet mira je bio između Oca i Sina” (EGW, Znaci vremena, Decembar 23, 1897 par. 2).

„Ali u prestupu čovjeka i Otac i Sin su bili obeščaćeni” (EGW, Znaci vremena, Decembar 12, 1895 par. 7).

„Ljudski rod je Oca i Njegovog Sina Isusa Hrista koštao beskonačno mnogo” (EGW, SpTEd, str. 21 - 1896).

„Otac i Sin su se zavjetovali da ispune sve uslove svog vječnog zavjeta” (EGW, Instruktor za mlade, Juni 14, 1900 par. 5).

„U Hristu je ispunjen Božji plan. Ovo je bilo dogovoreno na savjetu Božanstva. Otac se dogovarao sa Sinom da ljudski rod mora biti iskušan da se vidi da li će biti zavedeni sotoninim iskušenjima, ili će načiniti Hrista svojom pravednošću, držeći Božje zapovjesti, i živjeti. Bog je dao svom Sinu sve koji će biti ispravni i lojalni. Hrist se zavjetovao da ih iskupi iz sotoninih ruku, po cijenu sopstvenog života” (EGW, MR vol. 21, str. 54 - 1898).

Elen Vajt je vjerovala da je Sveti Duh - Božji Duh, odnosno Božja lična sila i Božja lična prisutnost, a ne bilo kakvo posebno treće biće ili posebno treće lice Božanstva.⁴

„U davanju svog Duha, Bog nam daje sebe samog“ (EGW, 7 Testimonies 273.1, 1902).

„Božanski Duh koji nam je Iskupitelj svijeta obećao poslati je prisutnost i sila Božja“ (EGW, ST, Nov 23, 1891).

„Tako i sada, kada ljudi preziru opomene koje im Bog u svojoj milosti šalje, Njegov Duh

⁴ Za više informacija u 2. poglavlju - Mi i ELEN VAJT: Hrist u nama (ko živi u nama - Hrist, Hristov Duh, Sveti Duh ili Utješitelj?)

*poslije nekog vremena prestaje da budi osvje-
dočenje u njihovim srcima“ (Velika borba, str
202).*

Elen Vajt je vjerovala da su Otac i Sin sjedi-
njeni u Duhu (Božji Duh koji se naziva i Sveti
Duh je sjedinjen sa Duhom Sina Božjeg).

Ona je vjerovala i da je Bog Hristu dao Sve-
tog Duha bez ograničenja nakon što je Hrist
završio zemaljsku misiju spasenja, kako bi se
Hrist kroz Svetog Duha sjedinio sa vjernicima u
duhu (duhovno) i spasio ih. Na ovaj način, kroz
Svetog Duha, Bog i Hrist su sjedinjeni u duhu sa
vjernicima, i zato se i za Hristov Duh kaže Sveti
Duh.

Hrist sada, kao i Bog, ima silu, odnosno Sve-
tog Duha u punini, da može lično biti prisutan
na svakom mjestu u svemiru kao i u životu vjer-
nika kako bi ih spasio.

„Od vječnosti je postojala kompletna unija između Oca i Sina. Bili su dvoje, a ipak skoro identični; dvoje u ličnosti, a ipak jedno u Duhu, srcu i karakteru“ (EGW, YI, december 16, 1897 par. 5).

„Zato što je Otac dao svog Duha bez mjere svom Sinu“ (EGW, RH, Nov 5, 1908).

„Putem Duha Otac i Sin će doći i načiniti svoje prebivalište s vama“ (EGW, Bible Echo, Jan 15, 1893).

„Oni imaju jednog Boga i jednog Spasitelja, i jednog Duha - Duha Hristovog“ (EGW, 9T 189.3, 1905).

2. Mi i ELEN VAJT: Hrist u nama

(ko živi u nama - Hrist, Hristov Duh,
Sveti Duh ili Utješitelj?)

Elen Vajt je vjerovala u istinu „Hrist u nama“, a to je da Hrist živi u nama (svojim Duhom). Hrist živi u onima koji su Ga prihvatili vjeron i koji su novorođeni primivši Hristov život umjesto starog Adamovog života.

„Imali smo u našoj Subotnjoj školskoj lekciji, da kada ispovijedamo da Isus Hrist dolazi u tijelo, mi imamo ispovjediti da je On došao u naše tijelo. Mi smo odložili naše vlastite grijehе i mi živimo na slavu Božju“ (EGW, Ms15-1894.23).

„Hrist mora živjeti u tebi i biti u tebi izvor vode koja teče u vječni život“ (EGW, 2T 88.1).

„Hrist mora živjeti u vama i otkrivati se u vama, inače obeščašćujete Boga i istinu“ (EGW, 13MR 310.3).

„U svakom glasniku koga Gospod upotrebljava mora biti poniznosti, blagosti i skromnosti uma... Naše 'ja' ne smije da traži uvažavanje. Ne bi smjelo biti stremljenja da se bude prvi. 'Ja' mora biti sakriveno sa Hristom u Bogu. 'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u duši“ (EGW, 1NL 128.3).

„Molite se, molite se i vjerujte! Živite svoje molitve. Odgovorite na Hristov poziv: Uzmite moj jaram i naučite se od Mene; jer sam ja krotak i smjeran u srcu i naći ćete mir za svoje duše. Jer moj jaram je blag i moje breme je lako. (Matej 11,29-30) Nad njihovom službom se nadvija oblak. Potrebna im je svjetlost sa

neba da bi mogli ispravno da rasuđuju. 'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u nama. Onda ćemo biti poučeni od Boga da volimo jedan drugog“ (EGW, Lt175-1902.16).

„Bez Hristovog života u nama, ne možemo se oduprijeti burama iskušenja“ (Čežnja vjekova, str 259).

„Najveći posao koji može biti urađen u našem svijetu je proslaviti Boga živjeći Hristovim karakterom. Bog će učiniti savršenim samo one koji će umrijeti sebi. Oni koji su voljni da ovo učine mogu reći: Živim; ali ne ja, već Hrist živi u meni“ (EGW, Manuscript 16, 1900)(6BC 1109.2).

„Nema sile u vama odvojeno od Hrista, ali je vaša privilegija da Hrist prebiva u vašem srcu

vjerom, i On može pobijediti grijeh u vama, kada sarađujete sa Njegovim naporima“ (EGW, OHC, 76.5).

Elen Vajt je vjerovala da Hrist Duhom prebiva u nama - u našem duhu, odnosno našem umu ili srcu. Primanje Duha znači primanje Hrista ili Hristovog života (Hristovog Duha ili uma).

„Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama“ (Čežnja vjekova, str 351).

„Hrist im daje dah svoga Duha, život svoga života“ (Čežnja vjekova, str 362).

„Njihova volja mora biti podređena Njegovoj volji, moraju raditi u skladu sa njegovim Duhom, da ne bude više da oni žive, već da Hrist

živi kroz njih” (EGW, Znaci vremena, Oktobar 3, 1892 par. 4).

„Kada je Hrist uzašao na nebo, osjećaj Njegove prisutnosti još je uvijek bio sa Njegovim sljedbenicima. Bila je to lična prisutnost, puna ljubavi i svjetlosti... Od sada kroz Duha, Hrist će konstantno prebivati u srcima djece“ (EGW, FLB, 62.5-7).

„Gospod saraduje sa samo-odricajućim ljudskim radnicima. Njegov vlastiti um, Njegov vlastiti Duh im je prenesen” (EGW, Lt122-1899.16).

„Hrist je formiran u nama i svojim Duhom on ispunjava obećanje, 'Nikada vas neću ostaviti, niti odbaciti'” (EGW, Znaci vremena, Septembar 27, 1899 par. 9).

„Hrist je postao jedno tijelo s nama, da bismo mi mogli postati jedan duh s Njim. Posredstvom ovog jedinstva ustaćemo iz groba - ne samo kao izraz Hristove sile nego zato što je Njegov život vjerom postao našim životom. Oni koji sagledavaju Hrista u Njegovom pravom karakteru i primaju Ga u srce, imaju vječni život. Hrist prebiva u nama Duhom, a Božji Duh, primljen vjerom u srca, začetak je vječnog života“ (Čežnja vjekova, str 165).

„Isus čeka da udahne svoj Duh u učenike i da im da inspiraciju svog posvećujućeg Duha i da prenese vitalni uticaj od sebe na svoj narod. On želi da oni razumiju da od sada ne mogu služiti dva gospodara. Njihovi životi ne mogu biti podijeljeni. Hrist će živjeti kroz svoje ljudske zastupnike i da radi kroz njihove sposobnosti i

da djeluje kroz njihove mogućnosti. Njihova volja mora biti podređena Njegovoj volji, moraju raditi u skladu sa njegovim Duhom, da ne bude više da oni žive, već da Hrist živi kroz njih” (EGW, Znaci vremena, Oktobar 3, 1892 par. 4).

„Posredstvom Duha vjernik postaje učesnikom u Božanskoj prirodi. Hrist je podario svog Duha kao božansku silu u savlađivanju svih naslijeđenih i stečenih sklonosti ka zlu i da Crkva primi pečat Njegovog karaktera“ (Čežnja vjekova 293).

„Isus je uskoro trebao da se ukloni od učenika; ali On ih je uvjeravao da iako će se uspeti k Ocu, Njegov Duh i uticaj biće uvijek s njima i sa njihovim naslednicima sve do kraja svijeta“ (EGW, 3 SP, 238.1)

„Hrist je obećao svima, da će primiti Njegov Duh“ (EGW, ST, 7. August 1901).

„Želimo da čujemo pobjedničke usklike onih koji su pobijedili. Želimo da među nas slobodno dođe Hristov slatki Duh“ (EGW, RH, August 17, 1869 par. 10).

„Očeva prisutnost je okružila Hrista, i ništa mu se nije dogodilo osim onoga što je beskonačna ljubav dozvolila na blagoslov svijetu. Ovo je bio Njegov izvor utjehe, a i za nas. Onaj ko je prožet Hristovim Duhom počiva u Hristu. Udarac koji je upućen na nas pada na našeg Spasitelja koji nas okružuje svojom prisutnošću. Šta god dobijamo, dobijamo od Hrista. Nemamo potrebe da se opiremo zlu, jer Hrist je naša odbrana. Ništa nas ne može dodirnuti bez Božje dozvole i „sve stvari“ koje su dozvoljene

„rade skupa na dobrobit onih koji vole Boga. Rimljanina 8:28“ (EGW, Misli sa gore blagoslova, str. 71, 1896).

„Jedini temelj naše nade jeste Hristova pravednost koja nam je data, i ono što Njegov Duh čini u nama i preko nas“ (Put Hristu, str 17).

„Svi koji su ispunjeni Njegovim Duhom, voljeće onako kako je On volio. Istim načelom koje je pokretalo Hrista, biće i oni nadahnuti u svim svojim međusobnim odnosima“ (Čežnja vjekova, str 297).

„Prožet Duhom svoga Iskupitelja, on je spreman da se odrekne sebe, spreman da uzme svoj krst, spreman na svaku žrtvu za svoga Uči-

telja. On ne može više da bude nezainteresovan za duše koje propadaju oko njega“ (EGW, Svjedočanstva za zajednicu 7).

Elen Vajt je vjerovala da je primanje Svetog Duha primanje Hrista (Njegovog života), zato što se Hrist kroz Svetog Duha sjedinjuje u duhu sa vjernicima.

Sjedinjenje u duhu znači da se Hristov Duh i duh vjernika sjedinjuju, kroz Svetog Duha ili Božjeg Duha, jer je u Svetom Duhu sila Božja kojom se Hrist može sjediniti sa vjernicima u duhu.

„Mi želimo Svetog Duha, koji je Isus Hrist“ (EGW, Lt66, April 10, 1894).

„Gospod ohrabruje sve one koje Ga traže cijelim svojim srcem. On im daje Svog Svetog

Duha, manifestaciju Njegove prisutnosti i naklonjenosti“ (EGW 9T, p. 230, 1909).

„Obećanje Svetog Duha nije ograničeno na godine ni rasu. Hrist je izjavio da će božanski uticaj Njegovog Duha biti sa njegovim sljedbenicima do kraja. Od dana Pedesetnice do današnjeg vremena, Utješitelj se šalje svima koji su potpuno pokorili sebe Gospodu i njegovoj službi. Svima koji su prihvatili Hrista kao svog ličnog Spasitelja, Sveti Duh dolazi kao savjetnik, posvetitelj, vodič i svjedok“ (EGW, AA 49.2).

„Sveti Duh je Duh Hrista; On je Njegov predstavnik. Ovdje je Božanski posrednik koji osvjeđava srca. Kada se sila Njegovog Duha otkrije kroz Božje sluge, mi gledamo Božanstvo

koje isijava iz ljudskog“ (EGW, 13MR 313.3, 1895).

„Spriječen ljudskošću, Hrist nije mogao biti lično na svakom mjestu; stoga je skupa bilo njihovo preimućstvo ako ih On napusti, ode svom Ocu i pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Sveti Duh je On sam, lišen ljudske ličnosti, i otuda nezavisan. On se mogao tako reprezentovati kao prisutan na svim mjestima svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutan“ (EGW, 14 MR 23.3, 1895).

„Hrist je izvor svakog pravog rasta, održavatelj sveg života. Svojim Svetim Duhom on prenosi nebeske principe i opskrbljuje duhovni život“ (EGW, MR vol. 20, str. 143, 1901).

„On nam danas dolazi Svojim Svetim Duhom. Prepoznamo Ga sada; tada ćemo Ga prepoznati kada bude dolazio na oblacima nebeskim, sa silom i velikom slavom” (EGW, RH, April 30, 1901 par. 8).

„Kada se Sveti Duh izlio na ranu crkvu, 'čitavo mnoštvo onih koji su vjerovali bilo je jednog srca i jedne duše.' Hristov Duh je učinio da budu jedno. Ovo je rod prebivanja u Hristu” (EGW, GCDB, February 6, 1893).

„Obilnije davanje Duha uslijedilo je tek nakon Hristovog vaznesenja. Sve dok ovo nijesu primili učenici nijesu mogli ispuniti nalog da propovijedaju jevanđelje svijetu. Sad su primili Duha s naročitim ciljem. Učenici nijesu mogli ispunjavati povjerene dužnosti u Crkvi, sve dok ih Hrist nije nadahnuo svojim Duhom. Povjerio

im je najsvetije zavještanje i želio da uvide činjenicu kako se ovo djelo bez Svetog Duha ne može izvršiti. Sveti Duh je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama. Samo oni koji su tako poučeni od Boga, u kojima djeluje Sveti Duh i u čijem životu se pokazuje Hristov život, treba da stoje kao predstavnici ljudi i da služe za dobrobit Crkve“ (Čežnja vjekova str 351).

„Isus vam dolazi kao Duh istine; proučavajte um Duha, konsultujte vašeg Gospoda, slijedite Njegov put“ (EGW, 2 MR, 337.1).

„Sveti Duh je Duh Hristov koji je poslat svim ljudima da im bude dovoljnost da kroz Njegovu blagodat možemo biti kompletni u Njemu“ (EGW, 14 MR, p.84).

“Dok upućuje cijelom svijetu Svoj poziv da dođu k Njemu i budu spašeni, On zapovijeda Svojim anđelima da pruže božansku pomoć svakoj duši koja mu dolazi u pokajanju i poniznosti, i On lično dolazi svojim Svetim Duhom usred Svoje crkve” (EGW, Pismo 2d, par. 7, 23. decembar 1892).

„Ne možemo biti sa Hristom lično, kao što su bili Njegovi učenici, ali je zato On poslao svog Svetog Duha da nas vodi u svaku istinu i kroz silu mi takođe možemo biti svjedoci za našeg Spasitelja” (EGW, Ms30, June 18, 1900).

„Kada se Sveti Duh izlio na ranu crkvu, 'čitavo mnoštvo onih koji su vjerovali bilo je jednog srca i jedne duše.' Hristov Duh je učinio da budu jedno. Ovo je rod prebivanja u Hristu“ (EGW, GCDB, February 6, 1893).

„Hrist je došao na naš svijet ali svijet nije mogao da podnese Njegovu čistoću. Otišao je svom Ocu, ali je poslao svog Svetog Duha da ga predstavlja u svijetu sve dok ponovo ne dođe“ (EGW, Ms1, January 11, 1897).

„Hrist je postavio svog Svetog Duha da bude Njegov predstavnik u svijetu, da bude nebeska pomoć u svakoj gladi i žeđi duše“ (EGW, Lt84, October 22, 1895).

„Kada se iskušenja nadviju nad dušom, sjetite se Hristovih riječi, sjetite se da je On nevidljiva prisutnost u ličnosti Svetog Duha“ (EGW, DG 185.2, 1897).

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist - Utješitelj, kojeg primamo i sa kojim se sjedinjujemo. Ona

je za Utješitelja naizmjenično govorila da je to Hristov Duh i Sveti Duh.

„Spasitelj je Utješitelj. Osvjedočena sam da jeste“ (EGW, 8 MR, p. 49).

„Noći su duge i bolne, ali Isus je moj Utješitelj i moja Nada“ (EGW, 19 MR, p. 296).

„Razlozi zašto su crkve slabe i bolesne i gotove da umru su što je neprijatelj unio uticaje obeshrabrujuće prirode i nametnuo ih dušama koje strijepe. On je nastojao da zakloni Isusa iz njihovog pogleda kao Utješitelja“ (EGW, RH, Aug 26, 1890).

„Pošto vjerom gledamo u Isusa, naša vjera probija sjenku, i mi se divimo Bogu za Njegovu

čudesnu ljubav u davanju Isusa Utješitelja“ (EGW, 19 MR, 297.3).

„Hrist mora biti upoznat po blagoslovenom imenu Utješitelj. ‘Utješitelj’, rekao je Hrist svojim učenicima, Sveti Duh, kojeg će Otac poslati u Moje ime, naučiće vas sve i povratiti vam sve u sjećanje što sam vam govorio. Mir svoj dajem vam, ne kao svijet što ga daje, dajem vam. Neka se vaša srca ne uznemiravaju i ne plaše’“ (EGW, Manuscript 7, 1902.10).

„Mi smo spremni primiti Utješitelja; mi otvaramo vrata našeg srca i pozivamo unutra Spasitelja“ (EGW, GCB, April 2, 1903).

„'Ako Duh onoga koji je digao Isusa iz smrti, počiva u vama, Onaj koji je digao Hrista iz mrtvih će takođe oživjeti vaša smrtna tijela

Svojim Duhom koji počiva u vama.' O kako je ovo dragocjena poruka svakoj ožalošćenoj duši! Hrist je naš vođa i Utješitelj, koji nas tješi u svim našim nevoljama“ (EGW, SDA Biblijski komentar vol. 6, str. 1076, 1077 – 1894).

„Hrist je sve onima koji ga prime. On je njihov Utješitelj, njihova sigurnost, njihova srčanost. Mimo Hrista nema nikakve svjetlosti“ (EGW, 21 MR, p. 372).

„Neka proučavaju 17. poglavlje jevanđelja po Jovanu i nauče kako moliti i kako živjeti molitvu Hristovu. On je Utješitelj. On će nastaviti u njihovim srcima, čineći im radost potpunom“ (EGW, RH, Jan 27, 1903).

„Rad Svetog Duha je nemjerljivo velik. Iz ovog izvora dolazi Božjem radniku sila i efikasnost; i Sveti Duh je Utješitelj, kao lična prisutnost Hrista u duši” (EGW, RH, Novembar 29, 1892 par. 3).

„Hrist dolazi kao Utješitelj svima koji vjeruju. On vas poziva da mu vjerujete” (EGW, MR vol. 8, str. 57 - 1898).

“Za nas nije bitno da definišemo šta je tačno Sveti Duh. Hrist nam govori da je Sveti Duh Utješitelj, a da je Utješitelj Sveti Duh, 'Duh istine, koji će Otac poslati u moje ime. 'I ja ću umoliti oca, i daće vam drugoga utješitelja da bude s vama vavijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji i u vama će

biti.' (Jovan 14:16,17) Ovo se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, koji se zove Utješitelj” (EGW, MR vol. 14, str. 179, 1891).

Elen Vajt je vjerovala da se vjernici sjedinjuju i sa Ocem i Sinom u duhu, kroz Svetog Duha. Sjedinjeni Duh Oca (Sveti Duh) i Duh Sina sjedinjuje se sa duhom vjernika i vjernici na ovaj način primaju Svetog Duha, odnosno i Oca i Sina.

„Putem Duha Otac i Sin će doći i načiniti svoje prebivalište s vama“ (EGW, Bible Echo, Jan 15, 1893).

„Grešnik tada stoji pred Bogom kao opravdana osoba; nebesa ga primaju, i kroz Duh ima zajednicu sa Ocem i Sinom“ (EGW, ST, November 3, 1890 par. 1).

„Jedinstvo koje postoji između Hrista i Njegovih učenika ne uništava ničiju ličnost. Oni su jedno u namjeri, u umu, u karakteru, ali ne u ličnosti. Tako su Bog i Hrist jedno“ (EGW, 8 Testimonies 269.4, 1904).

„Isus pokušava da im prenese da u davanju svog Svetog Duha on njima daje slavu koju mu je Otac dao, da On i njegov narod mogu biti jedno sa Bogom“ (EGW, Znaci vremena, Oktobar 3, 1892 par. 4).

„Oni imaju jednog Boga i jednog Spasitelja, i jednog Duha - Duha Hristovog“ (EGW, 9T, 189.3, 1905).

3. Mi i ELEN VAJT:

Sa Hristom je došlo Carstvo

(Hristovim prebivanjem u nama)

Elen Vajt je vjerovala da je Božje carstvo, ili Hristovo carstvo, ili Carstvo blagodati, uspostavljeno nakon Hristove smrti, i da je ono utemeljeno na primanju Hristovog života.

Vjernici primaju Hristov život umjesto starog Adamovog života kroz sjedinjenje sa Hristom u duhu. Vjernik koji primi Hristov život pripada duhovnom carstvu u kojem Hrist vlada u ime Božje, i zato se ono zove Božje carstvo ili Hristovo carstvo ili Carstvo blagodati.

„Carstvo blagodati osnovano je odmah posle čovjekovog pada u grijeh... Ipak, ono je stvarno uspostavljeno tek prilikom Hristove

smrti. Čak i posle početka svoje zemaljske misije, Spasitelj... je mogao odustati od svoje žrtve na Golgoti... ...Ali, kada je Spasitelj dao svoj život, i pošto je posljednjim dahom uzviknuo: „Svrši se“, tada je ispunjenje plana spasenja bilo osigurano. Obećanje o spasenju, upućeno grešnom paru u Edemu, bilo je potvrđeno. Carstvo blagodati, koje je prije toga postojalo u Božjem obećanju, sada je bilo uspostavljeno“ (EGW, VB, str. 284-287).

„Kao što je vijest o prvom Hristovom dolasku objavljivala carstvo Njegove blagodati, tako će i vijest o Njegovom drugom dolasku objavljivati carstvo Njegove slave“ (Čežnja vjekova, str 94).

„Kad je Isus objasnio da je Njegov zadatak na Zemlji da uspostavi duhovno, a ne svjetovno

carstvo, Njegov slušalac se uznemirio“ (Čežnja vjekova, str 67).

„Hristovo carstvo nije uspostavljeno odlukama sudova, savjeta, zakonodavnih skupština ni pokroviteljstvom velikih ljudi ovoga svijeta, već usađivanjem Hristove prirode u ljudsku prirodu djelovanjem Svetoga Duha“ (Čežnja vjekova, str 220).

„Prije no što je ostavio svoje učenike, Hrist je jasno prikazao prirodu svog carstva. Podsjetio ih je na ono što im je ranije govorio o njemu. Izjavio je da Njegova namjera nije bila da na ovom svijetu uspostavi zemaljsko, već duhovno carstvo“ (Čežnja vjekova, str 358).

„Od Hrista su iznova i iznova tražili da odgovori na pravna i politička pitanja. Ali On je

odbio da se miješa u svjetovne stvari. Hrist je stajao u našem svijetu kao Glava duhovnog carstva koje je došao da uspostavi - carstva pravедnosti. Njegovo učenje učinilo je jednostavnim oplemenjujuće, posvećujuće principe vladavine carstva. Pokazao je da su pravda, milost i ljubav sile koje vladaju u Jehovinom carstvu“ (EGW, CCh 314.5).

Hrist je prije oko 2000 godina na praznik Pedesetnica uspostavio duhovno Carstvo na Zemlji, odnosno tada je prvi put došao kao Utješitelj da prebiva u vjernicima (sjedinio se sa vjernicima u duhu).

„Rekao im je, takođe, o Hristovom obećanju da će poslati Utješitelja, čija sila će biti prikazana u znacima i čudesima, i objasnio im kako

je slavno ovo obećanje ispunjeno na dan Pedesetnice“ (EGW, AA 282.3).

„Od dana Pedesetnice do današnjeg vremena, Utješitelj se šalje svima koji su potpuno pokorili sebe Gospodu i njegovoj službi. Svima koji su prihvatili Hrista kao svog ličnog Spasitelja, Sveti Duh dolazi kao savjetnik, posvetitelj, vodič i svjedok“ (EGW, AA 49.2).

„Izlivanjem Svetog Duha na Pedesetnicu, Hrist je visoko uzvišen da zauzme svoj položaj kao naš Zastupnik u nebeskim dvorovima. Došavši na svoj presto, poslao je svog Svetog Duha, kao što je obećao, kao odgovor na molitve svojih učenika“ (EGW, 10MR 98.1, 1899).

4. Mi i ELEN VAJT:

Treba nam Hrist, a ne Zakon

(držanje Zakona je plod Hrista u nama)

Elen Vajt, iako je puno pisala o poslušnosti Božjem zakonu prije svega odnoseći se na 10 zapovjesti, vjerovala je da se čovjek ne spašava poslušnošću Zakonu, već da je poslušnost Zakonu plod spasenja - plod sjedinjenosti sa Hristom koji nam daje svoj život (svoj Duh, svoj um, svoje srce, svoju prirodu...) kroz prebivanje u nama Duhom.

„Oduprijeti se sotoninim zavodnjima nije lak zadatak. On zahtijeva čvrsto stajanje Božanske prirode od početka do kraja, ili se, u suprotnom, ne može oduprijeti. Hrist je, u svojoj pobjedi svojom smrću na krstu Golgote,

jasno otvorio put za čovjeka, i tako mu omogućio da može da drži Zakon Božji kroz Put, Istinu i Život. Ne postoji drugi put“ (EGW, 1SM 342.3).

„Zakon traži pravdu - pravedan život, savršen karakter, a ovo čovjek ne može ispuniti. On ne može odgovoriti zahtjevima Božjeg svetog zakona. Ali Hrist, došavši na Zemlju kao čovjek, živeo je svetim životom i razvio savršen karakter. On ovo kao besplatan dar nudi svima koji Ga žele prihvatiti. Njegov život je zamjena za ljudski život. Ljudi tako Božjim trpljenjem dobijaju oprostjenje prošlih grijeha. Više od toga, Hrist ispunjava ljude Božjim osobinama. On izgrađuje ljudski karakter prema uzoru na Božanski karakter, usklađujući duhovnu snagu i ljepotu“ (Čežnja vjekova, str 335).

„Tjelesni um je u neprijateljstvu sa Bogom. Iz srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, krađe, lažna svjedočanstva, huljenja. Rimljanima 8,7; Matej 15,9. Izvor srca mora biti očišćen prije nego što potok postane čist. Onaj ko pokušava da dostigne nebo svojim djelima držeći Zakon, pokušava nemoguće. Hrišćaninov život nije modifikacija starog, već transformacija prirode, smrt sebi i grijehu i novi život u cjelosti. Ova promjena se može dogoditi jedino pomoću Svetog Duha“ (EGW, HLv 107.4).

„Ima onih koji tvrde da služe Bogu iako žele da sami, u svojoj sili, drže Božji zakon, izgrade pravedan karakter i obezbijede spasenje. Njihova srca nijesu pokrenuta dubokim razumijevanjem Hristove ljubavi, već obaveze hrišćanskog života ispunjavaju kao uslove koje

im je Bog postavio da bi mogli da zadobiju Nebo. Takva religija bez ikakve je vrijednosti. Kad Hrist bude boravio u srcu, duša će biti tako ispunjena Njegovom ljubavlju, tako radosna u zajednici sa Njim da će prionuti uz Njega; i gledajući Njega, zaboraviće sebe. Ljubav prema Hristu biće izvor djelovanja“ (Put Hristu, str 12).

„Onaj koji pokušava da postane svet svojim djelima, držanjem Zakona, pokušava nemoguće. Sve što bi čovjek mogao da učini bez Hrista ukaljano je sebičnošću i grijehom. Samo nas Hristova milost putem vjere može učiniti svetim. ...Ako su naša srca obnovljena po Božjem obličju, ako je Božanska ljubav usađena u našu dušu, neće li se onda i Božji zakon ostvarivati u našem životu? ...Umjesto da nas oslobodi po-

slušnosti, upravo nas vjera, i samo vjera, čini učesnicima u Hristovoj milosti, što nas osposobljava da budemo poslušni“ (Put Hristu, str 16).

„Ako budemo u Hristu, ako ljubav Božja bude u nama, naša osjećanja, naše misli, naše namjere, naši postupci, biće u skladu sa Božjom voljom koja je izražena u propisima Njegovog svetog Zakona“ (Put Hristu, str 16).

„Zato što smo grešni, nesveti, mi ne možemo biti savršeno poslušni svetom Zakonu. Mi nemamo neku svoju pravdu kojom bismo mogli zadovoljiti zahtjeve Božjeg zakona. Međutim Hrist nam je omogućio rješenje problema. On je živio na Zemlji suočen sa istim nevoljama i iskušenjima sa kojim se i mi suočavamo. Živio je zaista bezgrešnim životom.

Umro je za nas i sada se nudi da uzme naše grijehe a nama da svoju pravednost. Ako se budete Njemu predali i prihvatili Ga kao svog Spasitelja, bićete, bez obzira na svu grešnost svog pređašnjeg života, Njega radi proglašeni pravednim. Hristov karakter stae na mjesto vašeg karaktera i vi ćete biti prihvaćeni pred Bogom kao da nikad niste ni grijeshili“ (Put Hristu, str 17).

„Poruka jevanđelja o Njegovoj blagodati trebala je biti data crkvi na jasan i izrazit način, da svijet više ne bi mogao reći da Adventisti sedmog dana govore zakon, zakon, ali ne uče ili ne vjeruju u Hrista“ (EGW, TM 92.1).

„Bez Hristovog života u nama, ne možemo se oduprijeti burama iskušnja“ (Čežnja vjekova, str 259).

Elen Vajt je vjerovala da Zakon više nije staratelj Božjem narodu, već Hrist.

U tom smislu, Božji narod više nije pod Zakonom (pod upravom Zakona), nego pod blagodaću, a to ustvari znači da smo vođeni Hristom u nama (Hristovim Duhom), a ne Zakonom. Sada smo pod upravom Hrista, a ne pod upravom Zakona.

Vođeni Hristom podrazumijeva da smo u saglasnosti sa Zakonom ali bez Zakona kao staratelja (ili upravitelja).

„Upitana sam u vezi Zakona u Galatima. Koji Zakon je staratelj da nas dovede do Hrista? Ja odgovaram: Oba, ceremonijalni i moralni zakon deset zapovjesti“ (EGW, 1SM 233.1).

„Zakon je naš staratelj da nas dovede do Hrista, da bi mogli biti opravdani vjerom (Galatima 3:24). U ovom stihu, Sveti Duh kroz apostola govori posebno o moralnom zakonu. Zakon nam otkriva grijeh, i čini da osjećamo potrebu za Hristom i da Mu dođemo za oprostjenje i mir kroz pokajanje pred Bogom i vjeru u Gospoda Isusa Hrista“ (EGW, 1SM, 234.5).

„On je vidio da samo kroz Hrista čovjek može da drži moralni zakon“ (EGW, 1SM, 237.3).

„Hrist je došao na Zemlju, uzimajući ljudskost i stojeći kao čovjekov predstavnik, da bi u sukobu sa Sotonom pokazao da čovjek, kao što ga je Bog stvorio, povezan sa Ocem i Sinom, može da poštuje svaki Božanski zahtjev“ (EGW, Znaci vremena, 9. jun 1898) (7ABC 446.3).

„Gospod je u svojoj velikoj milosti poslao najdragocijenije poruke svom narodom kroz stariješine Vagonera i Džonsa. Ova poruka je trebala pred svijet vidljivije istaknuti podignutog Spasitelja, žrtvu za grijehе čitavog svijeta. Predstavljala je opravdanje kroz vjeru u Jemca; pozvala je ljude da prime Hristovu pravednost koja se manifestovala u poslušnosti svim Božjim zapovjestima. Njima je bilo potrebno da im oči budu usmjerene ka Njegovoj Božanskoj ličnosti, Njegovim zaslugama i Njegovoj nepromjenljivoj ljubavi prema ljudskoj porodici. Cjelokupna sila je data u Njegove ruke kako bi On mogao podijeliti bogate darove ljudima, dajući neprocjenjivi dar svoje vlastite pravednosti bespomoćnom ljudskom činiocu. Bog je naredio da ova poruka bude data svijetu. To je po-

ruka trećeg anđela koja treba da bude objavljena glasnom vikom, i praćena izlivanjem Njegovog Duha u velikoj mjeri“ (EGW, TM 91.2).

„Hrist je obezbijedio da svi prime Njegov Duh; jer On čezne da vidi ljudsku prirodu oslobođenu od ropstva grijeha i, silom koju Bog daje, obnovljenu, povraćenu, uzdignutu do svetog nivoa anđela“ (EGW; ST August 7. 1901. par 2).

„Nema sile u vama odvojeno od Hrista, ali je vaša privilegija da Hrist prebiva u vašem srcu vjerom, i On može pobijediti grijeh u vama, kada sarađujete sa Njegovim naporima“ (EGW, OHC, 76.5).

„Jedino Isus ima silu da nas spase od grijeha, da nas oslobodi od sile zla; sumnjati u Njega

koji je položio svoj život za nas znači žalostiti i vrijedati Oca“ (EGW, RH, February 10, 1891).

„I više od toga, Hrist mijenja srce. On vjerom boravi u vašem srcu. Vjerom i stalnim pokoravanjem svoje volje Hristu treba da održavate ovu vezu sa Njim; i dokle god to budete činili, On će djelovati u vama da želite i činite ono što Mu je ugodno. I tako možete reći: „A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božjega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene.“ (Galatima 2,20) Tako je Isus i rekao svojim učenicima: „Jer vi nećete govoriti, nego Duh Oca vašega govoriće iz vas!“ (Matej 10,20) I tada, kada Hrist radi u vama, vi ćete pokazati isti duh i činiti ista dela - dela pravičnosti, poslušnosti“ (Put Hristu, str 17).

5. Mi i ELEN VAJT: Hrist nije bio kao mi

(Hristova Božanska priroda ključ spasenja
i Hristove pobjede nad grijehom)

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist bio čovjek sa savršenom bezgrešnom Božanskom prirodom (karakterom) koju je naslijedio od Oca rođenjem u utrobi Marije i zato je bio Sin Božji. Ona je ovo smatrala čudom i tajnom utjelovljenja - da jedno biće bude istovremeno, po prirodi, i Bog i čovjek.

„U svojoj ljudskosti, On je bio sudionik u Božanskoj prirodi. U svom utjelovljenju stekao je titulu Sina Božjeg u novom smislu. Reče anđeo Mariji: Sila najvišega zasjenice te; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božji (Luka 1:35). Dok je bio Sin ljudskog bića, postao

je Božji Sin u novom smislu. Takav je bio na našem svijetu - Sin Božji, a ipak saveznik ljudskog roda” (EGW, Znaci vremena, August 2, 1905. Citirano iz Izabrane Poruke knjiga 1, str. 226, 227).

U čovjeku Hristu je bio Njegov Božanski Duh naslijeđen od Boga Oca i ljudsko tijelo naslijeđeno od majke Marije.

„On je ujedinio čovječanstvo sa Božanstvom: Božanski Duh se nastanio u hramu od mesa. On je ujedinio Sebe sa hramom“ (EGW, YI Decembar 20, 1900, st. 7).

Na ovaj način, u Hristu je sjedinjena ili kombinovana Božanska i ljudska priroda. Hrist kao čovjek nije imao Božansku silu sam po sebi, već je za silu zavisio od Oca, ali je, iako čovjek, imao

Božanski karakter, odnosno Božansku prirodu dobrote i ljubavi identičnu kao i Otac, i to Ga je činilo Sinom Božjim na sliku Očevu.

„Da li se ljudska priroda Sina Marijinog promijenila u Božansku prirodu Sina Božjeg? Ne; te dvije prirode su bile misteriozno izmiješane u jednoj osobi - čovjeku Hristu Isusu. U Njemu je prebivala sva punina Božanstva tjelesno...“
(EGW, 7ABC 444.3).

„Božanstvo i čovječanstvo je bilo misteriozno spojeno, i čovjek i Bog su postali jedno. Upravo u ovom jedinstvu nalazimo nadu za našu palu rasu. Gledajući Hrista u ljudskosti, gledamo na Boga i vidimo u Njemu svjetlost Njegove slave, izražajnu sliku Njegove osobe“
(EGW, Znaci vremena, 30. juli 1896) (7ABC 443.4).

„U Hristu je sjedinjena sva Očeva slava. U njemu je utjelovljena sva punina Božanstva. On je svjetlost Očeve slave, i egzaktna slika Njegove ličnosti. Slava Božjih atributa je prikazana u Njegovom karakteru” (EGW, SDA Biblijski komentar vol. 7, str. 907).

„Duh je onaj koji oživljava, tijelo ništa ne doprinosi; ove riječi koje vam govorim, one su Duh i život - Hrist se ovdje ne odnosi na svoju doktrinu, već na svoju ličnost, na Božanstvo Njegovog karaktera” (EGW, RH, April 5, 1906 par. 12).

„Izbjegavajte svako pitanje u vezi sa Hristovom ljudskošću koje je podložno pogrešnom shvatanju. Istina leži blizu staze pretpostavke. U odnosu prema Hristovoj ljudskosti treba da strogo pazite na svaku tvrdnju da vaše riječi ne

bi značile više nego što to podrazumijevaju, i tako gubite ili zamaglite jasno opažanje Njegove ljudskosti spojene sa Božanstvom. Njegovo rođenje bilo je Božje čudo ...Nikada, na bilo koji način, ne ostavljajte ni najmanji utisak na ljudske umove da je mrlja ili sklonost ka zlu počivala na Hristu, ili da je On na bilo koji način popustio zlu. ...On je bio kušan u svim tačkama kao što je čovjek kušan, ali On je nazvan "ta sveta stvar." To je tajna koja je smrtnicima ostavljena neobjašnjena da je Hrist mogao biti iskušan u svim tačkama kao što smo mi, a ipak bio bez grijeha. Hristovo utjelovljenje je oduvijek bilo i ostaće tajna zauvijek. Ono što je otkriveno, je za nas i za našu djecu, ali neka svako ljudsko biće bude upozoreno da ne pokušava učiniti Hrista potpuno ljudskim, takvim kao što smo mi; jer to ne može biti" (EGW, SDA Biblijski komentar 5, 1128, 1129) (7ABC 448.2).

„Svojom ljudskom rukom Hrist je okružio rasu, dok je svojom Božanskom rukom uhvatio prijesto Beskonačnog, ujedinjujući ograničenog čovjeka sa beskonačnim Bogom. Premostio je jaz koji je napravio grijeh i povezoao zemlju s nebom. U Njegovoj ljudskoj prirodi On je održao čistotu svog Božanskog karaktera“ (EGW, Instruktor za mlade, 2. juna 1898) (7ABC 454.4).

„Hristova ljudska priroda je nalik sa našom, i On je patnju mnogo snažnije osjećao; jer je Njegova duhovna priroda bila slobodna od svake pokvarenosti grijeha. Zato je Njegova želja za uklanjanjem patnje bila jača nego što ljudska bića mogu iskusiti...“ (EGW, 7ABC 449.7).

„Kada je došlo vrijeme On je trebao biti otkriven u ljudskom obliku. On je trebalo da zauzme svoju poziciju na čelu čovječanstva uzimajući prirodu, ali ne i grešnost čovjeka. Na nebu se čuo glas: Otkupitelj će doći u Sion i onima koji se okrenu od bezakonja u Jakovu, kaže Gospod“ (EGW, Znaci vremena, 29. maj 1901) (7ABC 447.1).

„Preuzimajući na sebe čovjekovu prirodu u svom palom stanju, Hrist nije ni najmanje učestvovao u njenom grijehu. On je bio podložan nemoćima i slabostima kojima je čovjek bio obuhvaćen, da se ispuni ono što je rekao prorok Isaija, govoreći: A On bolesti naše nosi i patnje naše uze na se. On je bio dirnut osjećajem naših slabosti, i bio je u svim tačkama kušan kao što smo i mi. Pa ipak, On nije znao za grijeh. On je

bio Jagnje bez mane i bez mrlje“ (EGW, SDA Biblijski komentar 5: 1131) (7ABC 447.3).

„Sveti Duh, koji proizilazi od jedinorodnog Sina Božjeg, vezuje ljudske odlike, tijelo, i duh, sa savršenom Božansko-ljudskom Hristovom prirodom“ (EGW, RH, April 5, 1906 par. 16).

*„On je došao na ovaj svijet u ljudskom obli-
čju, da kao čovjek živi među ljudima. Preuzeo
je odgovornosti ljudske prirode, da bi bile do-
kazane i isprobane. U Svojoj ljudskosti bio je u-
česnik Božanske prirode. U svom utjelovljenju
On je u novom smislu stekao titulu Sina Božjeg“
(EGW, Znaci vremena, 2. avgust 1905) (7ABC
449.3).*

*„Hrist nije prestao da bude Bogom kad je
postao čovjekom. Iako se ponizio uzevši ljudsku*

prirodu, Božanstvo Mu je još uvek pripadalo. Samo Hrist može ljudskom rodu predstaviti Oca, a učenici su imali tu prednost da ovo predstavljanje posmatraju više od tri godine“ (Čežnja vjekova, str 290).

„Božji anđeli su gledali zadivljeno na Hrista, koji je uzeo na sebe ljudski oblik i ponizno spojio svoje Božanstvo sa ljudskošću da bi mogao služiti palim ljudima. Ovo je bilo čudo među nebeskim anđelima. Bog nam je rekao da je to uradio i naše je da prihvatimo Riječ Božju kao takvu i da je prihvatimo tačno kako piše“ (EGW, SDA Biblijski komentar vol. 7, str. 919 - 1888).

„Hrist je došao kao grešnikova zamjena da sam nosi krivicu koja pravedno pripada čovjeku. Kroz savršenstvo svog karaktera bio je

prihvaćen od Oca kao posrednik za grešnog čovjeka. Mogao je da spase čovjeka jedino dajući mu svoju pravednost. Njegova bezgrešna Božanska priroda ujedinila ga je sa Bogom, dok ga je Njegova ljudska priroda dovela u saosjećanje sa slabostima i patnjama čovječanstva“ (EGW, YI January 1, 1874, par. 10).

„Bio je potreban Božansko-ljudski Spasitelj da donese spasenje svijetu“ (Hrišćanska služba, str 2).

„Hrist je uzeo na sebe ljudsku prirodu, da bi mogao da se približi čovječanstvu. Božanskoj prirodi bila je potrebna ljudska priroda, da bi čovječanstvo moglo dobiti kanal za vezu između Boga i čovjeka“ (Hrišćanska služba, str 2-3).

„Hrist je otkrio sebe njihovoj duši. Vidjeli su ono što sveštenici i poglavari nijesu željeli da vide - ljudsku prirodu preplavljenu slavom Božanske prirode. Oni su se vratili tako ispunjeni ovom mišlju, tako ganuti Njegovim riječima da su na pitanje: Zašto ga ne dovedoste? mogli samo odgovoriti: Nikad čovjek nije tako govorio kao ovaj čovjek“ (Čežnja vjekova, str 198).

„Posmatrajući Hrista, vidjeli su Božanstvo koje je bljesnulo kroz ljudsku odjeću“ (Čežnja vjekova, str 61).

„Odbacili su Ga sveštenici i rabini, pa čak i ljudi koji su tvrdili da su Njegovi učenici nijesu uspjeli shvatiti Njegov Božanski karakter“ (Čežnja vjekova, str 76).

„Božanska priroda iz Njegove unutrašnjosti bljesnula je kroz ljudsku prirodu...“ (Čežnja vjekova, str 182).

„Spasitelj je duboko želio da Njegovi učenici shvate razlog zbog kojeg je svoju Božansku prirodu ujedinio s ljudskom“ (Čežnja vjekova, str 290).

„Potpuna žrtva je položena; Jer Bogu toliko omilje svijet da i sina svojega jedinorodnog dade, - ne sina stvaranjem, kao što su to bili anđeli, niti sina usvojenjem, kao što je grešnik kome je oprošteno, već Sina rođenjem, koji ima identičan karakter kao Otac, i u svoj svjetlosti njegove slave i veličanstva, jednak je Bogu po autoritetu, dostojanstvu i nebeskoj savršenosti.“

sti. U njemu je utjelovljena sva punina Božanstva” (EGW, Znaci vremena, Maj 30, 1895 par. 3).

„Ljubav prema palom svijetu pokazivala se svakog dana, u svakom djelu Njegovog života. Oni koji su prožeti Njegovim Duhom će raditi u istoj liniji u kojoj je Hrist radio. U Hristu su se svjetlost i ljubav Božja manifestovali u ljudskoj prirodi. Nijedno ljudsko biće nikada nije posjedovalo tako osećajnu prirodu kao bezgrešni, Sveti od Boga, koji je stajao kao glava i predstavnik onoga što ljudski rod može postati primanjem Božanske prirode“ (EGW, YI August 16, 1894) (That I May Know Him, 288) (1MCP 249.2).

„Budite oprezni, veoma oprezni kako se zadržavate u Hristovoj ljudskoj prirodi. Ne

postavljajte ga pred ljude kao čovjeka sa sklonostima ka grijehu“ (EGW, SDA Biblijski komentar 5: 1128) (7ABC 447.4).

„Isus nije bio neosjetljiv na sramotu. Osjetio je ruglo grijeha mnogo bliže nego što ljudi mogu osjetiti, dok je Njegova Božanska i bezgrešna priroda bila uzdignuta iznad prirode čovjeka“ (EGW, ST january 6. 1881).

„Hristov posao je bio da privuče umove u harmoniju sa svojim Božanskim umom“ (EGW, RH, Septembar 29, 1891 par. 14).

„Posmatrajući Ga u Njegovom poniženju, dok je išao kao čovjek među ljudima, nijesu shvaćali tajnu Njegovog utjelovljenja, dvojaki karakter Njegove prirode. Njihove oči bile su

zatvorene, tako da nijesu shvatili Božansku prirodu u ljudskoj“ (Čežnja vjekova, str 219).

„Bog seže za rukom vjere u nama, kako bi je usmjerio da se čvrsto uhvati za Hristovo Božanstvo, da bismo mogli doći do savršenstva karaktera“ (Čežnja vjekova, str 45).

„Sotona je likovao što je u ljudskom rodu uspio da unizi Božji lik. Tada je Isus došao da obnovi u čovjeku Tvorčev lik. Niko drugi do Hrist nije mogao ponovo da oblikuje karakter koji je upropašćen grijehom. On je došao da istjera demone koji su gospodarili voljom. On je došao da nas podigne iz prašine, da ponovo oblikuje uništeni karakter prema uzoru svog Božanskog karaktera i da ga uljepša svojom slavom“ (Čežnja vjekova, str 11).

„Hrist je bio pravi čovjek; dao je dokaz svoje poniznosti u tome što je postao čovjek. Ipak, On je bio Bog u tijelu. Kada pridemo toj temi, dobro bi učinili da pazimo na riječi koje je Hrist rekao Mojsiju iz gorećeg grma: Skini obuću sa svojih nogu, jer je mjesto na kojem stojiš sveta zemlja. Trebali bi prići ovom proučavanju sa poniznošću učenika, sa pokajničkim srcem“ (EGW, Instruktor za mlade, 13. oktobar 1898) (7ABC 443.2).

„Njegova Božanska priroda bila je obavijena ljudskom prirodom - nevidljiva slava bila je u vidljivom ljudskom obliku“ (Čežnja vjekova, str 4).

„Pali ljudi, u jednom smislu, nijesu mogli biti Hristovi sljedbenici, jer nijesu mogli postići

saosjećanje sa Njegovom Božanskom prirodom, i nijesu mogli imati zajednicu sa Spasiteljem svijeta” (EGW, Znaci vremena, Decembar 11, 1879 par. 3).

Hrist je postao čovjek da bi mogao doći u realan položaj čovjeka/grešnika i spasi ga, ali je istovremeno bio Božansko biće po prirodi/karakteru da bi mogao da obavi to spasenje - da pobijedi sva iskušenja u koja se grešnik može naći kako bi onda mogao grešniku da prenese pobjedničko iskustvo.⁵

„On je uzeo čovjekovu prirodu da bi mogao da shvati čovjekove potrebe... Iako je uvijek čuvao svoje Božansko dostojanstvo, saginjao se

⁵ Za više informacija u poglavlju 8 - Mi i ELEN VAJT: Hrist je bio čovjekova zamjena (došao je na Zemlju da u iskustvu pobijedi da bi nama prenio iskustvo pobjede)

sa najnježnijom pažnjom nad svakim pripadnikom Božje porodice. U svakom čovjeku gledao je posrnulu dušu zbog čijeg spasenja je došao. Takav karakter Hrist je otkrio u svom životu. Bio je to Božji karakter“ (Put Hristu, str 3).

„On je naš uzor u svemu i brat u našim slabostima, mada nije bio podložan našim strastima. Kao bezgrešan, Njegova priroda se užasavala zla. U ovom grešnom svijetu uspješno je podnosio duševne borbe i muke“ (Svjedočanstva za zajednicu 2, str 81).

„Uzevši na sebe ljudsku prirodu, naš Spasitelj je sjedinio svoje interese sa interesima palih Adamovih sinova i kćeri, dok se svojom Božanskom prirodom držao Božjega prestola. Na taj način Hrist je posrednik u vezi ljudi s Bogom i Boga s ljudima“ (Čežnja vjekova, str 54).

„Ljubav koju je Hrist pokazao ne može se uporediti sa smrtnim čovjekom. To je tajna toliko duboka da bi je ljudski um mogao dokučiti. Hrist je u stvarnosti ujedinio čovjekovu oštećenu prirodu sa svojom bezgrešnom prirodom, i ovim činom učinio mogućim izlivanje svojih blagoslova ljudskoj paloј rasi. Tako nam je omogućio da budemo učesnici u Njegovoj prirodi. Učiniвši sebe prinosom za grijeh, otvorio je put da ljudska bića mogu postati jedno sa Njim. Stavio je sebe na poziciju čovjeka, postavši učesnik u patnji“ (EGW, RH July 17. 1900. par. 8).

„Isus je bio u svemu stvoren kao njegova braća. Postao je tijelo, kao i mi. Bio je gladan, žedan i umoran. Bio je osnaživan hranom i osvježavan spavanjem. On je dijelio čovjekovu sudbinu; a ipak, On je bio besprekorni Božji Sin.

On je bio Bog u tijelu. Njegov karakter treba da bude naš“ (Čežnja vjekova, str 311) (7ABC 449.6).

„On je na svoju bezgrešnu prirodu uzeo našu grešnu prirodu, da bi mogao da zna kako da pomogne onima koji su u iskušenju“ (EGW, Medical Ministry, 181) (7ABC 450.5).

„Ne možemo objasniti veliku tajnu plana otkupljenja. Isus je uzeo na sebe ljudskost da bi mogao dosegnuti čovječanstvo; ali ne možemo objasniti kako je Božanstvo obučeno u čovječanstvo. Anđeo ne bi znao kako da saosjeća s palim čovjekom, ali je Hrist došao na svijet i pretrpio sva naša iskušenja i ponio sve naše tuge“ (EGW, RH, 1. oktobar 1889) (7ABC 444.5).

„Tako je Hrist postavio svoj šator usred našeg ljudskog tabora. On je razapeo svoj šator kraj naših šatora, da bi mogao prebivati među nama i da bi nas upoznao sa svojim Božanskim karakterom i životom. I riječ postade tijelo i u-seli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od oca (Jovan 1:14)“ (Čežnja vjekova, str 5).

„Ostavlajući na stranu svoju kraljevsku odoru i vladarsku krunu, Hrist je zaodjenuo svoje Božanstvo ljudskošću, da bi ljudska bića mogla biti uzdignuta iz njihovog poniženja i postavljena na povoljno tlo. ...On je prikrio svoje Božanstvo ljudskom haljinom, ali se nije rastao sa Svojim Božanstvom. Božansko-ljudski Spasitelj, On je došao da stane na čelu pale rase, da podijeli njihovo iskustvo od djetinjstva do muško-

sti. Da bi ljudska bića mogla biti učesnici Božanske prirode, On je došao na ovu zemlju i živio životom savršene poslušnosti“ (EGW, RH, 15. jun 1905) (7ABC 444.6).

Elen Vajt je vjerovala da je Hristova Božanska priroda ključ spasenja - ključ Hristove pobjede nad grijehom.

„Sve što je bilo moguće da čovjek izdrži u sukobu sa sotonom, Hrist je izdržao u svojoj kombinovanoj ljudskoj i Božanskoj prirodi“ (EGW, 1SM 342.2).

„Umiranjem pružio je svjedočanstvo o svojoj Božanskoj prirodi i Očevoj slavi“ (Čežnja vjeka, str 329).

„Sve što su ovi zli, iskvareni vojnici, potpomognuti Irodom i jevrejskim dostojanstvenicima, mogli smisliti učinili su Spasitelju. Ali Njegovo božansko strpljenje nije malaksalo“ (Čežnja vjekova str 319).

„Spasiteljevo Božansko strpljenje i Njegova iznenadna smrt s uzvikom pobjede na usnama, ostavili su dubok utisak na ovog nezabošca“ (Čežnja vjekova, str 337).

„U Hristu, Božanstvo i ljudskost su bili spojeni. Božanstvo nije degradirano ljudskošću; Božanstvo je zadržalo svoje mjesto, ali je ljudskost, ujedinjena sa Božanstvom, izdržala najžešći test kušanja u pustinji“ (EGW, RH, 18. februar 1890) (7ABC 445.1).

„Kao bezgrešan, Njegova priroda se užasavala zla. U ovom grešnom svijetu uspješno je podnosio duševne borbe i muke“ (Svjedočanstva za zajednicu 2, str 81).

6. Mi i ELEN VAJT:

Mi nijesmo kao Hrist

(čovjek se rađa sa grešnom-tjelesnom prirodom i potrebno mu je novorođenje)

Elen Vajt je vjerovala da svaki čovjek od rođenja posjeduje grešnu-tjelesnu prirodu koja se mijenja ili preobražava sjedinjavanjem sa Hristovom prirodom kroz novorođenje. Novorođenje je primanje Hristovog života (Hristovog Duha ili uma ili Hristove prirode).

„Ali neposlušnost je izopačila njegove sposobnosti i umesto ljubavi pojavila se sebičnost. Prestup je tako oslabio njegovu prirodu da se svojom silom više nije mogao odupreti sili zla“
(Put Hristu, str 4).

„Nama je nemoguće da se sami izbavimo iz ponora grijeha u koji smo pali. Naša srca su zla i mi ih ne možemo promijeniti. Ko će čisto izvaditi iz nečista? Niko! Jer tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božjem niti može! (0 Jovu 14,4; Rimljanima 8,7) Obrazovanje, kultura, služenje voljom, ljudski napori, sve to ima svoju oblast djelovanja, ali je tu bespomoćno. Možda se time može postići formalna pravilnost u ponašanju, ali se ne može promijeniti srce; ne mogu se očistiti izvori života. Postoji sila koja djeluje iznutra, novi život odozgo, da bi čovjek mogao da se promijeni, ostavi grijeh i postane svet. Ta sila je Hrist. Samo Njegova milost može da pokrene zamrle sposobnosti duše i privuče ih Bogu, svetosti“ (Put Hristu str 4-5).

„Pre pada Adam je mogao poslušnošću Božjem zakonu da oblikuje pravedan karakter. Ali on to nije ostvario, pa je zbog njegovog grijeha i naša priroda postala grešna, i mi nijesmo u stanju da sebe učinimo pravednim“ (Put Hristu, str 17).

„Ljudska priroda je zla, i čovjekov karakter se mora promijeniti prije nego što se može uskladiti sa čistotom i svetošću u Božjem besmrtnom carstvu. Ova transformacija je novorođenje“ (EGW, 2SP 133.1).

„Hrišćaninov život nije modifikacija starog, već transformacija prirode, smrt sebi i grijehu i novi život u cjelosti. Ova promjena se može dogoditi jedino pomoću Svetog Duha“ (EGW, HLv 107.4).

„Hrišćanski život nije preinačavanje ili poboljšavanje staroga, već preobražaj prirode. To znači umiranje svome 'ja' i grijehu i potpuno novi život“ (Čežnja vjekova, str 66).

„Svaka pojedinačna duša bi trebalo da ponizi sebe pred Bogom, tražeći oprostaj za svoje prestupe i grijehе i prihvati opravdavajuću Hristovu blagodat, posvećujući svoju dušu djelovanjem Svetog Duha, primajući novu prirodu i uzimajući Hristovu pravednost; tako tjelesna priroda biva promijenjena, obnovljena u sveto-sti po slici Hristove pravednosti i prave sveto-sti“ (EGW, Lt22-1892.11).

Prema Elen Vajt, grešna-tjelesna ljudska priroda ustvari znači sebična ljudska priroda iz koje proističu grešna djela, i zato je porebno novorođenje.

„Sebičnost stoji kao temelj svih grijeha“
(EGW, Znaci vremena, 11. april 1900, 7).

„Bog želi da Njegov narod shvati da je sebičnost veliki grijeh svijeta i da je takođe postao dominantan u crkvi“ (EGW, Pregled i glasnik, 3. decembar 1901, 1).

„Sebičnost je u suprotnosti sa duhom hrišćanstva. Ona je sotonska u svojoj prirodi i manifestaciji“ (EGW, PH100 43,1).

„Sebičnost je veliki zakon naše degenerisane prirode. Sebičnost zauzima mjesto u duši gdje bi Hrist trebalo da vlada“ (EGW, Znaci vremena, 8. decembar 1881. 5).

„Preporučajući uticaj Svetog Duha obnovio je njegovo srce. Sila Hristove ljubavi preobrazila je njegov karakter. To je sigurna posljedica sjedinjenja sa Isusom. Kada Hrist boravi u srcu, cijela priroda se mijenja. Hristov Duh, Njegova ljubav, omekšava srce, obuzdava dušu, uzdiže misli i želje prema Bogu i Nebu“ (Put Hristu str 20).

„Novorođenje je jedno rijetko iskustvo danas u svijetu. Ovo je razlog zašto ima toliko konfuzije u crkvama. Puno njih, zaista puno, koji uzimaju ime Hristovo, su neposvećeni i nesveti. Oni su kršteni ali su sahranjeni živi. Njihovo 'ja' nije umrlo i zato oni nisu ustali u novini života u Hristu“ (EGW, Manuscript 148, 1897) (6BC 1075.7).

7. Mi i ELEN VAJT: Novorođenjem primamo Hristovu Božansku prirodu

(ključ spasenja i pobjede nad grijehom)

Elen Vajt je vjerovala da vjernici kroz novo-rođenje primaju Hristovu Božansku prirodu (Hristov Duh, um, srce) postajući učesnici u Njegovoj Božanskoj prirodi sa kojom se spašavaju - pobjeđuju grijeh i osposobljavaju za Nebo.

„...Usađivanjem Hristove prirode u ljudsku prirodu...“ (Čežnja vjekova, str 220).

„Gospod saraduje sa samo-odricajućim ljudskim radnicima. Njegov vlastiti um, Njegov vlastiti Duh im je prenesen“ (EGW, Lt122-1899.16).

„Hristov posao je bio da privuče umove u harmoniju sa svojim Božanskim umom“ (EGW, RH, Septembar 29, 1891 par. 14).

„Ta veza uspostavlja se vjerom u Njega kao ličnog Spasitelja. Grešnik sjedinjuje svoju slabost sa Hristovom snagom, svoju prazninu sa Hristovom puninom, svoju nepostojanost sa Hristovom postojanom moći. Tada on ima Hristov um“ (Čežnja vjekova str 295).

„Oni koji prime Njega nanovo su rođeni“ (Svjedočanstva za zajednicu 9).

„Tako nam je omogućio da budemo učesnici u Njegovoj prirodi“ (EGW, RH July 17. 1900. par. 8).

„Ma koliku žrtvu jedno ljudsko biće može da izdrži koju je Hrist izdržao, pored svega toga sotona je uložio svaki napor da zavede Hrista iskušenjima; ali što je bilo veće iskušenje, to je žrtva bila savršenija. Sve što je bilo moguće da čovjek izdrži u sukobu sa sotonom, Hrist je izdržao u svojoj kombinovanoj ljudskoj i Božanskoj prirodi. Poslušan, bez grijeha do kraja, umro je za čovjeka, kao njegova zamjena i sigurnost, izdržavši sve što su ljudi ikada mogli da izdrže od zavodljivog kušača, ono što čovjek može nadvladati kada je učesnik u Božanskoj prirodi“ (EGW, 1SM 342.2).

„Oduprijeti se sotoninim zavodjenjima nije lak zadatak. On zahtijeva čvrsto stajanje Božanske prirode od početka do kraja, ili se, u suprotnom, ne može oduprijeti. Hrist je, u svojoj pobjedi svojom smrću na krstu Golgote,

jasno otvorio put za čovjeka, i tako mu omogućio da može da drži Zakon Božji kroz Put, Istinu i Život. Ne postoji drugi put“ (EGW, 1SM 342.3).

„Čovjek se zbog grijeha razdvojio od Boga. Hrist je donio svoju Božansku prirodu na zemlji prekrivenu ljudskom prirodom, kako bi spasio čovjeka iz njegovog izgubljenog stanja. Ljudska priroda je zla, i čovjekov karakter se mora promijeniti prije nego što se može uskladiti sa čistotom i svetošću u Božjem besmrtnom carstvu. Ova transformacija je novorođenje“ (EGW, 2SP 133.1).

„On je uzeo našu prirodu i pobijedio, da bismo i mi, uzimajući Njegovu prirodu, mogli pobijediti“ (Čežnja vjekova 131).

„Bog seže za rukom vjere u nama, kako bi je usmjerio da se čvrsto uhvati za Hristovo Božanstvo, da bismo mogli doći do savršenstva karaktera“ (Čežnja vjekova str 45).

„Posredstvom Duha vjernik postaje učesnikom u Božanskoj prirodi. Hrist je podario svog Duha kao Božansku silu u savlađivanju svih naslijeđenih i stečenih sklonosti ka zlu i da Crkva primi pečat Njegovog karaktera“ (Čežnja vjekova, str 293).

„U Hristu je sjedinjeno čovječansko i Božansko. Njegov zadatak je bio da izmiri čovjeka s Bogom . To je bio jedini put kojim se pali čovek mogao uzdići, da se pomoću krvi Hristove udostoji da učestvuje u Božanskoj prirodi“ (Svjedočanstva za zajednicu 2, str 81).

„Iskušenje je pobijedeno onda kada čovek, iako snažno podstican da učini grijeh, znajući da ga može učiniti, vjerom pruža otpor, oslanjajući se na Božansku prirodu. To je bila proba kroz koju je Hrist prošao“ (EGW, Učitelj za mlade, 20. jul 1899).

„Ali Hrist, došavši na Zemlju kao čovjek, živio je svetim životom i razvio savršen karakter. On ovo kao besplatan dar nudi svima koji Ga žele prihvatiti. Njegov život je zamjena za ljudski život. Ljudi tako Božjim trpljenjem dobijaju oprostjenje prošlih grijeha. Više od toga, Hrist ispunjava ljude Božjim osobinama. On izgrađuje ljudski karakter prema uzoru na Božanski karakter, usklađujući duhovnu snagu i ljepotu“ (Čežnja vjekova 335).

„Kvasac istine ostvaruje promjenu u cijelom čovjeku. On grube i neuljudne čini plemenitima i ljubaznima, a sebične darežljivima. Nečisti bivaju očišćeni, oprani u krvi Jagnjetovoj. Svojom životvornom silom on sve snage duha, duše i tijela dovodi u sklad sa Božanskim životom. Čovjek sa svojom ljudskom prirodom postaje učesnik u Božanskoj prirodi“ (Hristove očigledne pouke - poglavlje Kao kvasac, str 26).

„Svijetu nikada ne treba da pružimo lažan utisak da su hrišćani turobni, nesrećni ljudi. Ako su naše oči usmjerene na Isusa, vidjećemo saosjećajnog Otkupitelja, i svjetlost Njegove pojave obasjaće nas. Gdje god vlada Njegov Duh, tu nastava mir. Tu će biti i radost, jer postoji blago, sveto povjerenje u Boga. Hrist je zadovoljan sa svojim sljedbenicima kad pokazuju,

iako su samo ljudska bića, da sudjeluju u Božanskoj prirodi“ (Čežnja vjekova str 59).

„Svojom ljudskom prirodom Hrist je dodirnuo čovječanstvo; svojom Božanskom prirodom bio je povezan s Božjim prestolom. Kao Sin čovječiji dao nam je primjer poslušnosti; kao Sin Božji daje nam silu da poslušamo“ (Čežnja vjekova, str 5).

„Nema sile u vama odvojeno od Hrista, ali je vaša privilegija da Hrist prebiva u vašem srcu vjerom, i On može pobijediti grijeh u vama, kada sarađujete sa Njegovim naporima“ (EGW, OHC, 76.5).

„Hrist je umro da bi se ljudski život mogao povezati sa Njegovim životom u sjedinjenju Božanskog sa ljudskim. On je došao na naš

svijet i živio Božansko-ljudskim životom, da bi ljudi i žene svoj život mogli da usklade sa onim što je Božja namera za njih“ (Svjedočanstva za zajednicu 7).

„Koliko njih obeščašćuju Hrista i pogrešno predstavljaju njegov karakter u porodičnom krugu! Koliko njih ne pokazuje strpljenje, toleranciju, oproštaj i pravu ljubav! Mnogi imaju svoje naklonosti i nenaklonosti i osjećaju slobodu da pokažu svoju izopačenu narav pre nego da otkriju volju, djela i karakter Hrista. I-susov život je pun ljubaznost i ljubavi. Da li mi rastemo u njegovoj Božanskoj prirodi?“ (EGW, AH 178.1).

„Hrist ih sjedinjuje sa svojom Božansko-ljudskom prirodom“ (Čežnja vjekova, str 245).

„Ja sam čokot a vi loze, rekao je Hrist svojim učenicima. Iako se uskoro trebao uzeti od njih, njihovo duhovno jedinstvo s Njim trebalo je ostati nepromijenjeno. Veza između loze i čokota, rekao je, predstavlja vezu koju treba da održavate sa Mnom. Kalem se pricepljuje na živu lozu i vlakno po vlakno, žila po žila urasta u čokot. Život čokota postaje život loze. Tako i duša mrtva u prestupima i grijesima dobija život preko veze sa Hristom. Ta veza uspostavlja se vjerom u Njega kao ličnog Spasitelja. Grešnik sjedinjuje svoju slabost sa Hristovom snagom, svoju prazninu sa Hristovom puninom, svoju nepostojanost sa Hristovom postojanom moći. Tada on ima Hristov um. Hristova ljudska priroda je dotakla našu ljudsku prirodu, a naša ljudska priroda je dotakla Božansku. Tako

posredstvom Svetog Duha čovjek postaje učesnikom u Božanskoj prirodi. On je prihvaćen u Ljubljenom“ (Čežnja vjekova str 295).

„Da bi ljudska bića mogla biti učesnici Božanske prirode, On je došao na ovu zemlju i živio životom savršene poslušnosti“ (EGW, RH, 15. jun 1905) (7ABC 444.6).

„Iako nije imao mrlju grijeha u svom karakteru, On se ipak ponizio da bi povezao našu palu ljudsku prirodu sa Njegovim Božanstvom. Tako uzimajući ljudskost On je počastvovao čovječanstvo. Uzevši našu palu prirodu, On je pokazao šta može postati, prihvatajući obimnu pomoć koju je za nju ostvario, i postati učesnik Božanske prirode“ (EGW, Posebna uputstva koja se odnose na Kancelariju za RH i rad u Battle Creek-u, 13 (26. maj 1896) (7ABC 453.6).

8. Mi i ELEN VAJT:

Hrist je čovjekova zamjena

(došao je na Zemlju da u iskustvu pobijedi da bi nama prenio iskustvo pobjede)

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist čovjekova zamjena - kao čovjek sa Božanskom prirodom prošao je kroz pobjednička iskustva da bi ih nama prenio kako bi i mi imali pobjednička iskustva kada postanemo učesnici u Njegovoj Božanskoj prirodi novorođenjem.

„Iskušanje je pobijeđeno onda kada čovjek, iako snažno podstican da učini grijeh, znajući da ga može učiniti, vjerom pruža otpor, oslanjajući se na Božansku prirodu. To je bila proba kroz koju je Hrist prošao“ (EGW, Učitelj za mlade, 20. jul 1899).

„On će napustiti svu svoju slavu na Nebu, pojaviti se na zemlji kao čovjek, poniziti sebe kao čovjek, upoznati se Svojim sopstvenim iskustvom sa raznim iskušenjima kojima će čovjek biti iskušavan, kako bi znao kako da pomogne one koji će biti iskušani (Jev 2:18)“ (Patrijarsi i proroci, str 22).

„Mogao je da spase čoveka jedino dajući mu svoju pravednost. Njegova bezgrešna Božanska priroda ujedinila ga je sa Bogom, dok ga je Njegova ljudska priroda dovela u saosjećanje sa slabostima i patnjama čovječanstva... „Jer nemamo Poglavara sveštaničkog koji nije dirnut osećanjima naših slabosti; već je u svemu iskušan kao i mi, osim grijeha“ Poglavar našeg spasenja učinjen je savršenim kroz patnju i tako postao kvalifikovan da pomogne palom

čovjeku kada mu je potrebna pomoć“ (EGW, YI January 1, 1874, par. 10).

„Hrist je, u svojoj pobjedi svojom smrću na krstu Golgote, jasno otvorio put za čovjeka, i tako mu omogućio da može da drži Zakon Božji kroz Put, Istinu i Život. Ne postoji drugi put“ (EGW, 1SM 342.3).

„Bog je dao svog voljenog Sina da nijedan koji ga vjeruje ne nestane, već da ima vječni život. Hrist je Spasitelj grešnika. Njegova smrt oslobađa grešnika. Ovo je jedina nada. Ako potpuno predamo sebe i negujemo Hristove vrline, požnjećemo vječni život“ (BTS March 1, 1906, par. 5).

„Oduprijeti se sotoninim zavodjenjima nije lak zadatak. On zahtijeva čvrsto stajanje Božanske prirode od početka do kraja, ili se, u suprotnom, ne može oduprijeti. Hrist je, u svojoj pobjedi svojom smrću na krstu Golgote, jasno otvorio put za čovjeka, i tako mu omogućio da može da drži Zakon Božji kroz Put, Istinu i Život. Ne postoji drugi put“ (EGW, 1SM 342.3).

„Poslušan, bez grijeha do kraja, umro je za čovjeka, kao njegova zamjena i sigurnost, izdržavši sve što su ljudi ikada mogli da izdrže od zavodljivog kušača, ono što čovjek može nadvladati kada je učesnik u Božanskoj prirodi“ (EGW, 1SM 342.2).

„U Hristu, Božanstvo i ljudskost su bili spojeni. Božanstvo nije degradirano ljudskošću;

Božanstvo je zadržalo svoje mjesto, ali je ljudskost, ujedinjena sa Božanstvom, izdržala najžešći test kušanja u pustinji. Knez ovog svijeta je došao Hristu poslije njegovog dugog posta, kada je bio izgladnio i predložio mu da naredi da kamenje postane hljeb. Ali Božji plan, osmišljen za spasenje čovjeka, predvidio je da Hrist upozna glad i siromaštvo, i svaku fazu ljudskog iskustva“ (EGW, RH, 18. februar 1890) (7ABC 445.1).

„Hrist je pristao da primi na sebe ljudsku prirodu i bio izložen istim iskušenjima. Samo je tako mogao da pomogne onima koji će biti kušani“ (Svjedočanstva za zajednicu 2).

„On je na svoju bezgrešnu prirodu uzeo našu grešnu prirodu, da bi mogao da zna kako da

pomogne onima koji su u iskušenju“ (EGW, Medical Ministry, 181) (7ABC 450.5).

„Da bi ljudska bića mogla biti učesnici Božanske prirode, On je došao na ovu zemlju i živio životom savršene poslušnosti“ (EGW, RH, 15. jun 1905) (7ABC 444.6).

„Grieh je odvratn. On je osakatio moralnu ljepotu mnogih anđela, i prodrijevši u naš svijet, izopačio je skoro potpuno moralni lik Božji u čovjeku. Međutim, Bog je u svojoj velikoj ljubavi prevideo put kojim čovjek može ponovo zadobiti položaj s kojeg je pao popuštajući iskušenju. Hrist je došao da stane na čelo čovječanstva i da u naše ime izgradi savršeni karakter. Oni koji prime Njega nanovo su rođeni“ (Svjedočanstva za zajednicu 9).

„Sve što je Hrist bio učenicima, On želi biti Njegovoj djeci danas. Mi možemo biti snažni u Gospodu u sili Njegove snage. Primajući Hrista, mi se odjevamo u silu. Prebivajući Spasitelj čini Njegovu silu našim vlasništvom... Hristova prisutnost u srcu je oživjavajuća sila, osnažujući cjelokupno biće“ (EGW, FLB, 62.5-7).

„Anđeo ne bi znao kako da saosjeća s palim čovjekom, ali je Hrist došao na svijet i pretrpio sva naša iskušenja i ponio sve naše tuge“ (EGW, RH, 1. oktobar 1889) (7ABC 444.5).

9. Mi i ELEN VAJT:

Smrt sebi, smrt grijehu

(uzvišenije iskustvo od držanja Zakona)

Elen Vajt je vjerovala da vjernici moraju umrijeti sebi ili umrijeti grijehu da bi Hrist živio kroz njih.

„Tvoje 'ja' mora umrijeti, i Hrist mora živjeti u tebi i biti u tebi izvor vode koja teče u vječni život“ (EGW, 2T 88.1).

„U svakom glasniku koga Gospod upotrebljava mora biti poniznosti, blagosti i skromnosti uma... Naše 'ja' ne smije da traži uvažavanje. Ne bi smjelo biti stremljenja da se bude prvi. 'Ja' mora biti sakriveno sa Hristom u Bogu. 'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u duši“ (EGW, 1NL 128.3).

„'Ja' mora umrijeti i Hrist mora živjeti u nama. Onda ćemo biti poučeni od Boga da volimo jedan drugog“ (EGW, Lt175-1902.16).

„Najveći posao koji može biti urađen u našem svijetu je proslaviti Boga živjeći Hristovim karakterom. Bog će učiniti savršenim samo one koji će umrijeti sebi. Oni koji su voljni da ovo učine mogu reći: Živim; ali ne ja, već Hrist živi u meni“ (EGW, Manuscript 16, 1900) (6BC 1109.2).

„Razlog zašto danas mnogi u svijetu nemaju veći napredak u pobožnom životu je zato što interpretiraju Božju volju da je ona ono što bi oni željeli da čine. I dok slijede sopstvene želje, laskaju sebi da su u skladu sa Božjom voljom. Oni nemaju borbu sa sobom. Ima i drugih koji su za izvjesno vrijeme uspješni u borbi protiv

svojih sebičnih želja za zadovoljstvom i samougađanjem. Oni su iskreni i časni, ali su iscrpljeni dugim naporom svakodnevne smrti, stalnim nemirom. Lijenost izgleda primamljiva, smrt sebi odbojna; i tako oni zatvaraju svoje dremaljive oči i padaju pod vlast iskušenja umjesto da mu se odupru“ (EGW, AA 565.2).

„Postoji smrt koja je neophodna da bi se raslo u blagodati - smrt koju iskusimo kada smo sahranjeni sa Hristom u krštenju i ustajemo da živimo u novini života, ostavljajući po strani sve naslijeđene i stečene sklonosti ka lošem. ...To je smrt sebi - željama i sklonostima koje obeščaćuju Hrista - koja je neohodna za rast u blagodati. Bog želi da imamo ovu smrt; jer to znači vječni život“ (EGW, Ms50-1904.3).

„Moraš iskusiti smrt sebi, i moraš živjeti Bogu. „Jer ako smo vaskrsnuti s Hristom, tražite ono što je gore, gdje Hrist sedi sa desne strane Bogu.“ Naše 'ja' ne treba konsultovati. Ponos, samoljublje, sebičnost, škrtost, pohlepa, ljubav prema svijetu, mržnja, podozrenje, ljubomora, zle pretpostavke moraju biti potčinjene i žrtvovane zauvijek...“ (EGW, 1T 705.1).

„Jedina nada je da umremo sebi, da razapnemo sebe“ (EGW, 18MR 246.1).

„Pravo hodanje u životu je kada naše 'ja' bude odbačeno i kada nastavimo da se potčinjavamo. Pavle je mogao da kaže: Svakog dana umirem. To je svakodnevno umiranje sebi u malim životnim stvarima, i to nas čini pobjednicima. Treba da zaboravimo sebe u želji da

drugima činimo dobro. U mnogima se nalazi nedostatak ljubavi za druge. Umjesto da vjerno ispunjavaju svoju dužnost, oni radije traže sopstveno zadovoljstvo“ (EGW, CCh 80.2).

„Oh, veliki posao treba da bude urađen za Božji narod, inače neće biti spremni za prelazak na nebo! Neki moraju proći kroz ognjenu peć kako bi se očistila nečistoća. Svoja volja treba da se razapne. Kada svaki vjernik bude u visokom znanju poslušnošću Gospodu, on, ne tražeći da izbegne protivljenje bližnjih, ne treba da se plaši posljedica, čak iako bude odveden u zatvor i smrt“ (EGW, 1888 493.2).

„Moramo se čitavim putem odricati sebe, u-mirati sebi svakodnevno (EGW, EW 67.1).

„Naše 'ja' mora umrijeti i Hrist preuzeti hram duše. Kada ljudi, odbacujući svjetlost koju Bog daje, zloupotrebljavaju i gaze savjest, nalaze se u strašnoj opasnosti. Njihov budući vječni život je ugrožen“ (EGW, Letter 162, 1903) (1MCP 320.2).

10. Mi i ELEN VAJT:

Hristova smrt na Golgoti

(razdvojenost od Boga, vječna smrt)

Elen Vajt je vjerovala da je Hrist na krstu Golgote umjesto grešnika bio u položaj grešnika - razdvojen od Boga, bez nade u vaskrsenje, što je vječna smrt. Okusio je vječnu smrt, doživio je umiranje zauvijek, ono što pripada grešnicima, da bi nas spasio.

„Hristov zadatak mogao je da se ostvari samo stradanjem. Pred Njim se nalazio život žalosti, nevolja, borbe i sramne smrti. On je morao podnijeti grijeh cijelog svijeta. Morao je podnijeti odvajanje od ljubavi svog Oca“
(Čežnja vjekova, str 47).

„Kad bi smrtnici mogli da vide čuđenje anđeoskih četa koje u tihoj boli posmatraju kako Otac uskraćuje zrake svjetlosti, ljubavi i slave svom ljubljenom Sinu, bolje bi shvatili koliko je grijeh odvratn u Njegovim očima“ (Čežnja vjekova, str 302).

„Povlačenje Božanskog lica od Spasitelja u ovom času najveće patnje probolo je njegovo srce takvom boli koju čovjek nikada ne može u cjelosti razumjeti. Njegova duševna patnja bila je tako velika da je jedva osjećao svoje tjelesne bolove“ (Čežnja vjekova, str 330).

„Spasitelj nije mogao da vidi preko groba. Nada mu nije pokazivala da će izaći iz groba kao pobjednik niti govorila o tome da je Otac prihvatio Njegovu žrtvu. Bojao se da je grijeh tako odvratn Bogu da će njihovo razdvajanje

da bude vječno. Hrist je osjećao patnju koju će osjećati grešnik kada se milost ne bude više zauzimala za grešni ljudski rod. Osjećaj grijeha, koji je privukao Očev gnjev na Njega kao na čovjekovu zamjenu, zagorčao je čašu koju je pio, i to je slomilo srce Božjeg Sina“ (Čežnja vjekova, str 330).

„Na nebesima je bila tišina. Ni jedna harfa nije svirala. Da su smrtnici mogli vidjeti iznenađenje anđeoske vojske dok su u tihoj patnji gledali Oca kako odvaja svoje zrake svjetlosti, ljubavi i slave od Svog ljubljenog Sina, bolje bi razumjeli koliko je razarajuć grijeh u Njegovim očima“ (Čežnja vjekova, str. 693).

„Bog i anđeli bili su zaklonjeni tamom. Crni oblak ljudskih prestupa ispriječio se između Oca i Sina. Prekidanje veze između Oca i Sina

izazvalo je u nebeskim dvorovima takvo stanje koje se ljudskim jezikom ne može opisati..." (EGW, Pismo 139, 1898, Biblijski komentari str 491).

„O, da li je ikada bilo patnji i bola kakve je Spasitelj podnio umirući na krstu? Svijest o Očevom negodovanju učinila je čašu naročito gorkom. Nijesu to tjelesne patnje tako brzo okončale Hristov život na krstu, već strašan teret ljudskih grijeha i osjećanje da je izložen Očevom gnjevu“ (Svjedočanstva za zajednicu 2).

„Zemlja se zatresla. Sunce nije htjelo da gleda ovaj prizor. Nebo se zavilo u crno. Anđeli su najprije posmatrali Hristovo stradanje, a kad više nijesu mogli da izdrže, odvratili su pogled od strašnog prizora. Hrist umire! On o-

čajava! Na Njemu ne počiva više ohrabrujući osmijeh Njegovog Oca, a anđelima nije dozvoljeno da osvijetle tamu strašnog časa“ (Svjedočanstva za zajednicu 2).

„O, da li je ikada bilo patnji i bola kakve je Spasitelj podnio umirući na krstu? Svijest o Očevom negodovanju učinila je čašu naročito gorkom. Nijesu to tjelesne patnje tako brzo okončale Hristov život na krstu, već strašan teret ljudskih grijeha i osjećanje da je izložen Očevom gnjevu“ (Svjedočanstva za zajednicu 2).

„Isus je rekao: I kad ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi. (Jovan 12,32) Hrist mora da se otkrije grešniku kao Spasitelj koji umire za grijeha svijeta; i dok gledamo Božje Jagnje na krstu na Golgoti, tajna otkupljenja počinje da se otkriva našem umu i Božja

dobrota počinje da nas vodi na pokajanje. Umirući za grešnike, Hrist je pokazao nepojmljivu ljubav; i dok grešnik posmatra tu ljubav, ona omekšava njegovo srce, utiče na um i čini ga krotkim“ (Put Hristu, str 7).